

P6_TA(2008)0060

Yhteisön oikeuden soveltamisen valvonta (2005)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. helmikuuta 2008 komission 23. vuosikertomuksesta yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta (2005) (2006/2271(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 23. vuosikertomuksen yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta (KOM(2006)0416),
 - ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjat (SEC(2006)0999 ja SEC(2006)1005),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon "Tulosten Eurooppa – yhteisön lainsäädännön soveltaminen" (KOM(2007)0502),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan ja 112 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön ja vetoamusvaliokunnan lausunnon (A6-0462/2007),
- A. katsoo, että EU:n eri alojen politiikan tehokkuuteen vaikuttaa suuresti täytäntöönpanon laatu kansallisella, alueellisella ja paikallistasolla; toteaa, että on valvottava ja seurattava tarkkaan, miten jäsenvaltiot noudattava yhteisön oikeutta, jotta voidaan varmistua lainsäädännön myönteisistä vaikutuksista kansalaisten jokapäiväiseen elämään,
- B. toteaa, että yhteisön oikeuden rikkomistapauksia koskevien kanteluiden määrä osoittaa unionin kansalaisten osallistuvan merkittäväällä tavalla oikeuden soveltamiseen ja että EU:n toimielinten kyky vastata asianmukaisesti kansalaisten huoliin on tärkeää Euroopan unionin uskottavuuden kannalta;
- C. huomauttaa, että komissiolla on mahdollisuus mukauttaa keinoja, joita se käyttää suorittaakseen tehtävänsä tehokkaasti, ja tehdä uudistuksia, joilla parannetaan yhteisön oikeuden soveltamista,

Vuosikertomus 2005 ja Euroopan parlamentin päätöslauselman seuranta

1. toteaa, että komission aloittamien rikkomismenettelyjen määrä on viime vuosina enimmäkseen lisääntynyt, ja vuonna 2003 (EU 15) rikkomistapauksia havaittiin 2 709; toteaa lisäksi, että havaittujen rikkomistapausten määrä laski rajusti vuonna 2004 (563 tapauksella) mutta kasvoi jälleen vuonna 2005 (EU 25) 2 653 tapaukseen yltämättä kuitenkaan vuoden 2003 tasolle;
2. panee merkille, että kymmenen uuden jäsenvaltion liittymisellä ei näytä siten olleen vaikutusta kirjattujen rikkomistapausten määrään, ja pyytää komissiolta selkeää selitystä sekä varmuutta siihen, ettei tämä johdu valitusten kirjaamatta jättämisestä tai

rikkomistapausten käsittelyyn komission sisäisesti osoitettujen resurssien puutteesta tai poliittisesta päätöksestä suhtautua sallivammin kyseisiä jäsenvaltioita kohtaan;

3. on tyytyväinen useimpien asiasta vastaavien pääosastojen halukkuuteen antaa tietoja omalla alallaan rikkomistapausten käsittelyyn osoitetuista resursseista sekä rikkomismenettelyjen edistymisestä; panee merkille, että kullakin pääosastolla on oma tapansa käsitellä yhteisön oikeuden soveltamista ja jakaa resursseja eikä ole olemassa täsmällistä yleiskatsausta tai julkista yleisarviointia eri toimintatapojen toimivuudesta;
4. sitoutuu tukemaan komissiota osoittamalla lisää talousarviomäärärahoja resurssien lisäämistä varten, kuten useimmat asianomaisista pääosastoista ovat pyytäneet;
5. pitää hyvänä sitä, että jotkut pääosastot ovat kehittäneet erityisjärjestelyitä, joilla täydennetään rikkomismenettelyjä ja varmistetaan yhteisön oikeuden soveltamisen tehokas valvonta ja vakiinnuttaminen; panee merkille, että vuoden 2002 sähköistä viestintää koskevassa sääntelykehyksessä vahvistettiin kansallisten lainsäädäntötoimien luonnoksista ilmoitettaessa käytettävät menettelyt, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission yhteistoiminnan lyhyen ajan kuluessa; kehottaa komissiota harkitsemaan tämän ennaltaehkäisevän mekanismin järjestelmällistä soveltamista muilla aloilla;
6. katsoo, että hyvien käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden kesken, esimerkiksi komission yhteisön oikeuden soveltamisen helpottamiseksi järjestämien "pakettikokousten" ja lainsäädännön täytäntöönpanoseminaarien muodossa, olisi kannustettava; kehottaa komissiota pohtimaan, miten Euroopan parlamentti voisi osallistua näihin prosesseihin;
7. on tyytyväinen joidenkin komission pääosastojen – erityisesti ympäristöasioiden pääosaston – ponnisteluihin yhteisön oikeuden noudattamisen valvonnan parantamiseksi oman alansa direktiivien osalta, mutta on tyytymätön komission vastaukseen yhteisön oikeuden noudattamista koskevien tutkimusten luottamuksellisuudesta; kehottaa jälleen kerran komissiota julkaisemaan WWW-sivustollaan eri pääosastojen pyytämät tutkimukset, joissa arvioidaan, miten hyvin kansalliset täytäntöönpanotoimet vastaavat yhteisön lainsäädäntöä;
8. panee tyytyväisenä merkille, että vuosikertomuksessa ja sen liitteissä vetoomuksiin liittyviä rikkomisia on käsitelty ensi kertaa erikseen ja yksityiskohtaisesti;
9. rohkaisee käytäntöön, jossa eri jäsenvaltioihin lähetetään tiedonhankintavaltuuskuntia vetoomusten esittäjien esiin tuomien kysymysten tutkimiseksi; katsoo, että tämä on käytännönläheinen tapa ratkaista ongelmia suoraan jäsenvaltioiden kanssa kansalaisten eduksi; katsoo, että tällaiset tiedonhankintamatkat ovat erittäin tarpeellisia, kun otetaan huomioon komission puutteelliset "tarkastusvaltuudet" yhteisön oikeuden käytännön soveltamisen todentamiseksi, esimerkiksi ympäristöalalla;
10. panee tyytyväisenä merkille komission sitoumuksen sisällyttää tuleviin lainsäädäntöehdotuksiin myös kansalaisille tai kansoille osoitetut selittävät yhteenvedot, ja pyytää konkreettisia esimerkkejä tällaisista yhteenvedoista sekä selkeään vahvistuksen siitä, että ne muodostavat kiinteän osan kyseistä säädöstä, kuten Euroopan parlamentin 16. toukokuuta 2006 komission 21. ja 22. vuosikertomuksesta yhteisön oikeuden

soveltamisen seurannasta (2003–2004) antaman päätöslauselman¹ 19 kohdassa ehdotetaan;

11. katsoo, että komission olisi toimittava ennakoivammin seuratessaan kansallisia tapahtumia, jotka voivat johtaa yhteisön oikeuden rikkomiseen; kehottaa näin ollen komissiota käyttämään paremmin hyväkseen edustustojaan rikkomisten estämisessä tai korjaamisessa;
12. kehottaa jäsenvaltioita tekemään yhteisön lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä enemmän kuin sen pelkän muodollisen voimaansaattamisen ja välttämään mahdollisimman paljon direktiivien hajanaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, jotta lainsäädännöstä tulisi yksinkertaisempaa ja avoimempaa;
13. on tyytyväinen siihen, että komissio tarttui edellä mainitussa tiedonannossaan "Tulosten Eurooppa – yhteisön lainsäädännön soveltaminen" muutamiin niistä pääasiallisista menettelytapakysymyksistä, jotka Euroopan parlamentti otti esiin 16. toukokuuta 2006 antamassaan edellä mainitussa päätöslauselmassa; panee kuitenkin merkille, että joitain tärkeitä kysymyksiä on vielä käsittelemättä eikä niihin saatu tyhjentävää vastausta: rikkomistapausten käsittelyyn osoitetut resurssit, rikkomismenettelyn pituus, EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan hyvin vähäinen käyttö ja ensisijaisuusperusteiden soveltamisen arviointi; pyytää komissiolta vastausta näihin tärkeisiin kysymyksiin toukokuuhun 2008 mennessä;

Komission tiedonanto "Tulosten Eurooppa – yhteisön lainsäädännön soveltaminen" (2007)

14. pitää myönteisenä, että komissio korostaa edellä mainitussa tiedonannossaan yhteisön oikeuden soveltamisen merkitystä ja ottaa sen asianmukaisesti huomioon;
15. toteaa, että vetoamusten käsittelyssä on ilmennyt rakenteellisia heikkouksia tavassa, jolla jäsenvaltiot panevat täytäntöön yhteisön oikeuden eri normeja; katsoo, että yhteisön oikeuden johdonmukaisuus ja yhdenmukaisuus edellyttävät, että yhteisön oikeuden rikkomiset on aina vietävä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen ainakin kansallisesti merkittävissä tapauksissa, jotka ovat ennakkotapauksia kansallisen oikeuskäytännön ja tulevien käytäntöjen kannalta; katsoo, että komission johdonmukainen toiminta tässä yhteydessä voisi vähentää huomattavasti kansalaisten tarvetta tehdä kanteluita komissiolle ja esittää vetoamuksia parlamentille samanlaisista kysymyksistä;
16. huomauttaa, että suurin este rikkomismenettelyn (EY:n perustamissopimuksen 226 ja 228 artikla) tehokkuudelle on yhä menettelyn pituus ja 228 artiklan vähäinen käyttö; painottaa, että komission ehdottamia aikarajoja tapauksissa, joissa on jätetty ilmoittamatta toimet direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä (enintään 12 kuukautta virallisen ilmoituksen lähettämisestä asian ratkaisemiseen tai viemiseen yhteisöjen tuomioistuimeen), sekä menettelyissä tuomioistuimen aiemman tuomion noudattamisen varmistamiseksi (12–24 kuukautta) ei missään tapauksessa pidä ylittää, ja kehottaa siksi komissiota seuraamaan rikkomismenettelyjen etenemistä tämän määräajan puitteissa ja ilmoittamaan siitä niille kansalaisille, joita asia koskee;

¹ EUVL C 297 E, 7.12.2006, s. 122.

17. kehottaa komissiota osoittamaan enemmän tarmokkuutta EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan soveltamisessa yhteisöjen tuomioistuimen antamien tuomioiden asianmukaisen noudattamisen varmistamiseksi;
18. pitää hyvänä komission aikeita muuttaa nykyisiä työmenetelmiä meneillään olevien menettelyiden käsittelyn ja hallinnoinnin priorisoimiseksi ja nopeuttamiseksi sekä saada jäsenvaltiot sitoutumaan ja osallistumaan niihin virallisesti; panee merkille, että ehdotetussa uudessa työmenetelmässä komission vastaanottamat tiedustelut ja valitukset toimitetaan asianomaiseen jäsenvaltioon "jos asia edellyttää jäsenvaltion selvitystä tosiasioista tai oikeudellisesta kannasta (...). (...) jäsenvaltiolle annettaisiin nopea määräaika tarvittavien selvitysten, tietojen ja ratkaisujen antamiseen suoraan kansalaiselle tai yritykselle, ja se ilmoittaisi näistä komissiolle"¹;
19. huomauttaa, että komissio on usein viime kädessä ainoa elin, jonka puoleen kansalaiset voivat kääntyä kannellakseen yhteisön oikeuden noudattamatta jättämisestä; on siksi huolissaan siitä, että jos asia palautetaan käsiteltäväksi asianomaiselle jäsenvaltiolle (joka alun perin on vastuussa yhteisön oikeuden virheellisestä soveltamisesta), uusi työmenetelmä saattaa johtaa siihen, että komissiolle EY:n perustamissopimuksen 211 artiklan nojalla perussopimusten valvojana kuuluva vastuu huolehtia yhteisön oikeuden noudattamisesta heikkenee;
20. panee merkille komission ilmoituksen, jonka mukaan uusi työmenetelmä ei korvaa rikkomismenettelyä ja että se sitoutuu soveltamaan sitä ainoastaan rikkomismenettelyä edeltävässä vaiheessa tarkan aikataulun ja tiukkojen määräaikojen mukaisesti;
21. pyytää komissiota varmistamaan, että uusi työmenetelmä ei heikennä kantelijalle nykyisin annettavia menettelyllisiä takeita, ja palauttaa komission mieleen, että Euroopan oikeusasiamiehen päätösten mukaan kantelun kirjaamatta jättämisessä on kyse hallinnollisesta epäkohdasta; huomauttaa, että kanteluna olisi siksi pidettävä mitä tahansa yhteydenottoa, jossa todennäköisesti tuodaan esiin yhteisön oikeuden rikkominen tai joka luokitellaan muuten kanteluksi;
22. korostaa, että on tärkeää, että komissio pitää kantelijan ajan tasalla kaiken jäsenvaltioiden kanssa kantelusta käydyin kirjeenvaihdon olennaisesta sisällöstä koko menettelyn ajan ja erityisesti rikkomismenettelyä edeltävässä vaiheessa, mikäli sovelletaan uutta työmenetelmää;
23. katsoo, että komission nykyisten menettelyjä koskevien sisäisten käsikirjojen eräiden osien soveltamisen keskeyttäminen on arveluttavaa, koska kaikki jäsenvaltiot ja kaikki alat eivät osallistu pilottihankkeeseen eikä uusi työmenetelmä ole vielä täysin käyttövalmis; katsoo tämän voivan aiheuttaa epäselvyyksiä sovellettavien menettelyiden suhteen sekä sisäisesti että kansalaisten osalta, etenkin kun on kyse samanlaisista eri jäsenvaltioissa tehdyistä rikkomisista; vaatii saada tutustua kyseisiin menettelyjä koskeviin sisäisiin käsikirjoihin;
24. yhtyy näkemykseen, jonka mukaan on tärkeää osoittaa voimavaroja vaatimustenmukaisuuden arviointeihin, mutta katsoo kuitenkin, että rikkomisten käsittelyyn on saatava lisää henkilöstövoimavaroja; on erityisen huolissaan siitä

¹ KOM(2007)0502, 2.2 jakso.

mahdollisuudesta, että rikkomisten väheneminen laajentumisen jälkeen saattoi todella johtua EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon asianmukaiseen seurantaan tarvittavien varojen riittämättömydestä; pyytää komissiota toimittamaan Euroopan parlamentille eritellyt tiedot niiden virkojen ja varojen määrästä, jotka osoitetaan vuoden 2008 talousarviossa nimenomaisesti rikkomisten käsittelyyn;

25. pitää tervetulleena komission ehdotusta, että vuonna 2008 järjestetään uuden työmenetelmän testaamiseksi pilottihanke; on kuitenkin huolissaan siitä mahdollisuudesta, että pilottihankkeeseen osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden jäsenvaltioiden välillä saattaa kehittyä epäjohtonmukaisuuksia ja epäselvyyksiä, koska uuden työmenetelmän käyttöönotosta johtuva sisäisen menettelyn soveltamisen keskeyttäminen koskee kaikkia tapauksia;
26. pyytää komissiota kohdistamaan pilottihankkeen jäsenvaltioihin, joissa yhteisön oikeuden soveltaminen on ongelmallista, koska kansalliset viranomaiset, erityisesti alue- ja paikallistasolla, ovat haluttomia yhteistyöhön; pyytää komissiota tarkastamaan pilottihankkeessa, tarvitsevatko komissio ja sen yksiköt uuden työmenetelmän käyttöönoton jälkeen lisää resursseja kanteluiden käsittelyä ja hallinnointia varten;
27. ottaen huomioon, että kansalaisten ja yritysten tekemien vetoomusten ja kanteluiden avulla voidaan helpommin havaita huomattavia määriä rikkomisia, ja useiden ongelmanratkaisuelinten puoleen kääntymisestä aiheutuvien sekaannuksien välttämiseksi kehottaa komissiota tutkimaan ohjeiden selkiyttämistä tai sähköisen yhden luukun järjestelmän luomista kansalaisten avustamiseksi;
28. pitää hyvänä komission päätöstä tehdä "menettelyn useimmissa vaiheissa päätöksiä useammin, jotta asia etenisi nopeasti"; panee merkille, että komissio pitää vuosittain neljä virallista kokousta, joissa tehdään rikkomismenettelyjä koskevia päätöksiä, ja pitää myönteisenä komission päätöstä ratkaista rikkomisasiat aikaisempaa tiheämmin väliajoin; pahoittelee, ettei tiedonannossa määritellä tiukempia poliittisia ja organisatorisia toimia uusien sitoumusten tueksi;
29. pahoittelee, että komissio ei ole täyttänyt vuoden 2002 tiedonannossaan yhteisön lainsäädännön soveltamisen tehokkaammasta valvonnasta antamaansa sitoumusta, jonka mukaan "Ensisijaisuusperusteiden soveltamista arvioidaan vuosittain samassa yhteydessä kun keskustellaan vuosikertomuksesta yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta"¹; on tyytyväinen uuteen sitoumukseen, jonka mukaan komissio "kuvaava ja selvittää näihin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvää toimintaansa vuodesta 2008 alkaen vuosikertomuksissaan"²;
30. toteaa, että Euroopan parlamentille esitetään edelleen vetoomuksia, joissa väitetään jäsenvaltioiden rikkovan jatkuvasti vetoomuksen esittäjien ihmis- ja perusoikeuksia ja syvästi pahoittelee, että yhteisön aineellisessa oikeudessa vahvistettujen ihmisoikeuksien tai perusvapauksien loukkauksia ei ole otettu uuteen luetteloon ensisijaisuusperusteista; muistuttaa, että Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa parlamentille annetaan toimivalta käynnistää kyseisen sopimuksen 7 artiklan 1 kohdassa mainittu menettely;

¹ KOM(2002)0725, 3.1 jakso.

² KOM(2007)0502, 3 jakso.

31. kehottaa painokkaasti komissiota soveltamaan periaatetta, jonka mukaan kaikki yhteydenotot, joissa todennäköisesti tuodaan esiin todellinen yhteisön oikeuden rikkomus, olisi kirjattava kanteluksi, elleivät niitä koske tiedonannossa "Kantelijan asemasta yhteisön oikeuden rikkomista koskevissa asioissa" olevan liitteen 3 kohdassa tarkoitetut poikkeusolosuhteet¹; panee merkille, että Euroopan oikeusasiamies totesi vastikään komission syyllistyneen hallinnolliseen epäkohtaan, kun se ei kirjannut kantelua kyseisen tiedonannon mukaisesti; kehottaa painokkaasti komissiota tiedottamaan Euroopan parlamentille ja kuulemaan sitä, jos perusteita, joiden mukaan kantelu jätetään poikkeuksellisesti kirjaamatta, muutetaan;
32. kehottaa kaikkia komission yksiköitä tiedottamaan kantelun tekijöille kattavasti heidän kantelunsa käsittelyn etenemisestä jokaisen ennalta määrätyn määräajan päättyessä (virallinen huomautus, perusteltu lausunto, tuomioistuimen käsittely), perustelemaan niistä tehdyt päätökset ja ilmoittamaan yksityiskohtaiset perustelut kantelun tekijälle komission vuonna 2002 antamassa tiedonannossa esitettyjen periaatteiden mukaisesti;
33. pitää myönteisenä komission aikomusta ryhtyä toimenpiteisiin vapaan pääsyn varmistamiseksi sen sähköiseen tietokantaan ja kannustaa komissiota panemaan tämän sitoumuksen täytäntöön mahdollisimman pian;
34. panee tyytyväisenä merkille komission sitoumuksen toimittaa yhteenvedot kaikista rikkomismenettelyjen etenemisvaiheista virallisen ilmoituksen lähettämisen jälkeen; katsoo, että avoimuuden lisäämiseksi ja yhteisön oikeuden soveltamiseksi tehokkaammin kansallisissa tuomioistuimissa komission olisi julkistettava sen ja jäsenvaltioiden välisten yhteydenottojen asiasisältö ja ajoitus sen jälkeen, kun kyseisten asioiden tutkinta on päättynyt;
35. panee tyytyväisenä merkille, että komissio aikoo julkaista selventävän asiakirjan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä tapauksissa, joissa yhteisön oikeuden perusteella vaaditaan korvauksia oikeuksien rikkomisesta; ehdottaa, että komission olisi tutkittava mahdollisuutta toimia kansallisen lainsäädännön mukaisesti tuomioistuimen ulkopuolisena neuvonantajana (*amicus curiae*) kansallisissa tuomioistuimissa käsiteltävissä vahingonkorvausoikeudenkäynneissä, kuten jo tapahtuu EY:n kilpailulainsäädäntöä koskevissa kansallisissa oikeudenkäynneissä²;

Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien rooli EU:n oikeuden soveltamisessa

36. katsoo, että Euroopan parlamentin pysyvien valiokuntien olisi aktiivisemmin seurattava yhteisön oikeuden soveltamista omilla vastualueillaan ja että niiden olisi tätä varten saatava tukea ja säännöllisiä tietoja komissiolta; ehdottaa, että aina kun mahdollista tietystä asiasta vastaavan parlamentin esittelijän tai hänen nimetyn seuraajansa olisi pääasiallisesti ja jatkuvasti valvottava sitä, miten jäsenvaltiot noudattavat yhteisön oikeutta; panee merkille, että ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan järjestämät säännölliset tilaisuudet yhteisön oikeuden

¹ KOM(2002)0141.

² Komission tiedonanto EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan soveltamiseen liittyvästä yhteistyöstä komission ja EU:n jäsenvaltioiden tuomioistuinten välillä (EUVL C 101, 27.4.2004, s. 54), 17–20 kohta.

soveltamisesta pitäisi ottaa tavaksi kaikissa parlamentin valiokunnissa ja komission pitäisi osallistua niihin järjestelmällisesti;

37. toteaa kuitenkin, että komission haluttomuus antaa tarkkoja tietoja asioista, joissa on aloitettu rikkomismenettely, vähentää huomattavasti yleisön kiinnostusta mainittuja tilaisuuksia kohtaan ja samalla myös niiden tehokkuutta; vetoaa parlamentin valiokuntiin, jotta ne tarvittaessa lisäisivät asianomaisten jäsenvaltioiden ja neuvoston edustajat luetteloon niihin kokouksiin kutsuttavista henkilöistä, joissa käsitellään yhteisön oikeuden soveltamista;
 38. uskoo, että valiokunnille (myös vetoamusvaliokunnalle) olisi tarjottava riittävästi hallinnollista tukea, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti; pyytää Euroopan parlamentin uudistamista käsittelevää työryhmää, budjettivaliokuntaa ja muita asiasta vastaavia parlamentin elimiä antamaan konkreettisia ehdotuksia muun muassa edellä mainitusta esittelijöiden roolista ja arvioimaan, voitaisiinko jokaisen valiokunnan sihteeristöön perustaa erityinen työryhmä, jotta voidaan varmistaa yhteisön oikeuden soveltamisen jatkuva ja tehokas valvonta;
 39. pyytää lisäämään kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin sekä niiden jäsenten yhteistyötä EU-asioiden kansallisen tason valvonnan edistämiseksi ja lisäämiseksi; katsoo, että kansallisilla parlamenteilla on tärkeä tehtävä yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnassa ja että ne auttavat lujittamaan Euroopan unionin demokraattista legitimiyyttä sekä lähentämään sitä kansalaisiin;
 40. muistuttaa neuvoston sitoumuksesta kannustaa jäsenvaltioita laatimaan ja julkaisemaan taulukoita siitä, miten direktiivit ja niiden saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä vastaavat toisiaan; katsoo, että kyseiset taulukot ovat välttämättömiä, jotta komissio voi valvoa perusteellisesti täytäntöönpanotoimia kaikissa jäsenvaltioissa; ehdottaa, toisena lainsäätäjänä, ryhtymistä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että kyseisiä taulukoita koskevia säännöksiä ei poisteta komission ehdotuksesta lainsäädäntömenettelyn aikana;
 41. huomauttaa, että kansalliset tuomioistuimet ovat keskeisessä asemassa yhteisön oikeuden soveltamisessa, ja tukee täysin komission pyrkimyksiä määrittää alat, joilla lisäkoulutuksen järjestäminen jäsenvaltioiden tuomareille, oikeusosalalla toimiville ja kansallisten viranomaisten toimihenkilöille voisi olla hyödyllistä;
 42. kehottaa komissiota valvomaan paremmin sitä, miten jäsenvaltioiden oikeusviranomaiset noudattavat parlamentin päätöksiä parlamentaarista koskemattomuudesta, ja mikäli komissio toteaa näiden päätösten noudattamatta jättämisen, tiedottamaan parlamentille toimenpiteistä, joihin tämän perusteella on ryhdytty;
- o
o o
43. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, yhteisöjen tuomioistuimelle, Euroopan oikeusasiamiehelle ja jäsenvaltioiden parlamenteille.